

ప్రాణహానిత్యరుడు

- ఇమంది రామారావు

“ఎవండీ...” గట్టిగా అరిచింది స్వరూప.

తను చూస్తున్నది నిజం కాకూడదు. కాని ఇది నిజం...

చక్రి ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడన్న విషయం పక్కనే ఉన్న డెయిరీ ధృవపరుస్తోంది. చక్రి పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. సిటీలో ఎక్కడ చూసినా చక్రి ఆస్తులే. నగరం నడిబొడ్డున బంగళా... ముత్యాలాంటి ఇద్దరు బిడ్డలూ, అందమైన భార్య ఇన్నీ వున్న తనెందుకు ఆత్మహత్య చేసుకోవాలి? ఆలోచనలు స్వరూప మెదడును తొలిచేస్తున్నాయి.

కూతురు శివ, కొడుకు విష్ణు.. కవలలిద్దరూ తల్లిపెట్టిన గావుకేకకి తృప్తిపడిలేచారు.

క్షణాల్లో ఈవార్త నగరమంతా ప్రాకిపోయింది. చక్రధరం ఇంటిముందు కారులు బారులుతీరి నుంచున్నాయి.

హాల్లో చక్రి పార్టనర్ సుందరమూర్తి తలపట్టుకూర్చు న్నాడు. మిగతా పార్టనర్స్ కూడా మతిపోయినట్టు కూర్చున్నారు. చక్రి చేస్తున్న చాలా వ్యాపారాల్లో సుందరమూర్తి ప్రధాన భాగస్వామి.

“ఇలా జరుగుతుందనుకోలేదండీ... చక్రి గొప్ప పారిశ్రామికవేత్తగా ఎదిగే సమయంలో ఇలాంటి పిచ్చి పనెందుకు చేశాడో” సుందరమూర్తి బరువుగా అన్నాడు.

“అసలు నిజంగా ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడో ఒకవేళ ఎవరయినా...” గుటకలు మింగాడు మరోపెద్దమనిషి. సుందరమూర్తి తృప్తిపడి అతడి ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు.

సుందరమూర్తి చక్రధరం ఒక ప్రాణంగా వుండే వారు. కలసి వ్యాపారం చేశారు. ఊహించని స్థాయికి ఎదిగారు. ఈరోజు తను ఫోర్టు కారులో తిరుగుతూ... బంజరాహిల్స్ లో బంగళా కలిగివున్నాడండీ... అందు క్కారణం చక్రి తెలివితేటలూ.. వ్యాపార చతురతే. చాలా తెలివైనవాడు... చురుకైనవాడు. సమయం విలువ తెలిసినవాడు... ఇన్ని తెలిసిన ‘చక్రి’కి జీవితం విలువ తెలీకుండా పోతుందా?” సుందరమూర్తి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ విజయ్... తన సిబ్బందితో వచ్చాడు.

విజయ్ మట్టిలో వున్నాడు. విజయ్ దగ్గర సుందరమూర్తికి చాలా చనువుంది.

“సుందరం! అసలేం జరిగిందిరా!” విజయ్ అడిగాడు.

“ఇది మరీ బాగుందిరా... అది తెలుసుకోవలసింది నువ్వు. చక్రి డైరీలో ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నట్టు

స్పష్టంగా రాసుంది.”

“కావచ్చు... పోస్ట్మార్టమ్ రిపోర్ట్స్ వచ్చాకగాని... ఏవిషయం తెల్పి చెప్పడం కష్టం.” క్షణంలో విజయ్ ముఖం సీరియస్ గా అయిపోయింది.

స్వరూప అక్కడికి వచ్చింది.

“సారీ స్వరూపగారూ... జరిగిందానికి చాలా బాధ పడుతున్నాను. మీ జీవితంలో ఏర్పడిన ఈలోటు ఆ భగవంతుడు కూడా భర్తీ చేయలేడు. బట్-డ్యూటీ... తప్పదు.” అన్నాడు చిన్నపిల్లలిద్దర్నీ ప్రేమగా చూస్తూ.

స్వరూప మాట్లాడలేదు.

“మీరు చక్రధరాన్ని ఎన్నిగంటలకి డెడ్బాడీగా గుర్తించారమ్మా?”

“అయిదు గంటలకి. ఉదయం అయిదు గంటలకే లేచే అలవాటుంది.”

“ప్రాణం పోయిందన్న విషయం మీకెలా తెలిసింది?”

స్వరూపకు దుఃఖం అగిందికాదు. మౌనంగా చక్రధరం డైరీ అందించింది. అందులో చివరిపేజీలో ఇలా రాసుంది. “నా తనువు చాలించాలనుకుంటున్నాను. అందుక్కారణాలు శతకోటి. నా చావుకి నేనే కారకుణ్ణి!”

మిగతాపేజీల్లో చక్రధరం హాండ్ రైటింగ్ టాలీ చేశాడు. సరిపోయింది. సుందరం కూడా ఆ హాండ్ రైటింగ్ ని పరీక్షగా చూశాడు. నోడవుట్- అది చక్రధరం హాండ్ రైటింగ్.

“ఎనీవే చక్రధరం డెడ్బాడీని పోస్ట్మార్టమ్ కి పంపిద్దాం. అసలు... ఎలా... ఎలా జరిగిందన్నది

నిర్ధారణవుతుంది” అన్నాడు విజయ్.

“నా చక్రిని నిలువెల్లా కోస్తే నేను చూడలేను. ఎలా పోయారు? ఎందుకు పోయారు ఇవన్నీ నాకెందుకంటే ఇదంతా నా తలరాత” తలబాదుకుంది స్వరూప.

విజయ్ కళ్ళల్లో అప్రయత్నంగా చిప్పిళ్ళిన కన్నులు సుందరమూర్తి పరిస్థితి అదే-

“కూల్డవున్ మేడమ్. కూల్డవున్. ఒకవేళ తెలివిగా ఎవరైనా హత్యచేయచ్చుగా?”

“ఆయన అజాతశత్రువని మీకు తెలీదా? ఆయన వరు హత్య చేస్తారు?”

“అని మీరనుకోవచ్చు. ఆయన అభివృద్ధిని చూడటం ఓర్వలేనివాళ్ళు తెలివిగా ఈ హత్య చేయచ్చుగా!” అన్నాడు సుందరమూర్తిని చూస్తూ.

“విజయ్.. వాట్ డుయూ మీన్?” అదిరిపడ్డాడు సుందరమూర్తి.

“సుందరం.. నా దృష్టిలో ఒక నిర్దోషికి ఎలా శిక్ష పడకూడదో.. ఒక నేరస్థుడు కూడా పోలీసుల కళ్ళుగట్టి తప్పించుకోకూడదంటాను... వాట్ డుయూసే?”

“ఎగ్జాట్లీ!”

“వెల్-లెట్ మీ డూ మై డ్యూటీ!” అంటూ లేచాడు. ఇల్లంతా కలియజూశాడు. ఒకచోట అతని చూపు ఆగిపోయింది.

సుందరమూర్తి ఇంటికి విజయ్ వచ్చాడు.

విజయ్ ని చూడగానే ‘పోస్ట్మార్టమ్ రిపోర్ట్ ఎలా వుంది’ ఆతృతగా అడిగాడు.

“ఆత్మహత్య అనే కన్ఫర్మ్ చేశాడు డాక్టరు తిరుపతి.”

“విజయ్.. ఇంకా ఈ కేసు విషయంలో.. నీకు అనుమానాలు ఏవైనా వున్నాయా?”

“అనుమానించడం నా డ్యూటీ సుందరం! బైది బై చక్రి భార్య ఎటువంటిది?”

“అంటే... ఏవిషయంలో?”

“కేరక్టర్ విషయంలో!”

“నాకు తెలిసినంతవరకూ చాలా మంచిమనిషి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే దేవత లాంటిది. పైగా వాళ్ళిద్దరూ ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకున్నారు!”

“చక్రి ఇంటికి తరచూ వచ్చిపోయే ముఖ్యులెవరు?”

“బిజినెస్ బాగా పెరిగింది. ఎందరో వచ్చిపోతుంటారు!”

“అందులో ముఖ్యులెవరని అడిగాను!”

“నేనే తరచూ వెళ్ళి వస్తుంటాను!”

“నువ్వు సరేరా... ఇంకెవరయినా... ఇంకెవరయినా వున్నారా?” స్ట్రెస్ చేస్తూ అడిగాడు.

ఇంతలో ఎవరో వ్యక్తి వచ్చాడు.

చాలా అందంగా వున్నాడు.

“రా డేవిడ్ రా!” ప్రేమగా పిలిచాడు సుందరం. డేవిడ్ ముఖం పాలిపోయింది. కళ్ళు ఏడ్చి ఏడ్చి

వచిపోయాయి. దుఃఖాన్ని లోలోపలే దిగ మింగడం కనిపించింది.

“వూరుకో డేవిడ్! అంతా ‘మాయ’లా జరిగిపోయింది. నువ్వు సాయంత్రం ఊరెళ్ళడం, తెల్లారేసరికి... చక్రి... మరికలేడు.” గట్టిగా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు.

తనే ప్రయత్నం మీద మాట్లాడుతూ “విజయ్... డేవిడ్... మాకు ప్రాణంతో సమానం. చాలా సిన్సియర్!” అంటూ పరిచయం చేశాడు.

డేవిడ్ రెండు చేతులూ జోడించి నమస్కరించాడు. ప్రతిగా నమస్కరించాడు విజయ్. డేవిడ్ ఒక చీటి మీద వివరాలు రాశాడు. సుందరమూర్తికి ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు. సుందరమూర్తి ఆ చీటిని పరిశీలనగా చూసి-

“చాలా ఆనెస్ట్.. ఈరోజుల్లో కూడా ఇలాంటివాళ్ళుంటారా అన్న అనుమానం కలుగుతుంది. అణాపైసలతో సైతం లెక్కచెబుతాడు” మెప్పుకోలుగా అన్నాడు.

“ఆనెస్ట్ అన్నావు సరే. కేరక్టర్ ఎటువంటిది?”

“దేవుడులాంటి వాడు!”

“ఎవరికి?”

“విజయ్! డేవిడ్ని కలలో కూడా అనుమానించలేం. అఫ్కోర్స్ నువు పోలీసాఫీసరువి. అనుమానించడం, అన్వేషించడం నీ డ్యూటీ కావచ్చు. బట్ నాకు దిస్ గై...” అన్నాడు ఆవేశంగా.

• • •

డేవిడ్ ఇంటి ముందు జీపు ఆగింది. విజయ్ యూనిఫామ్లో వున్నాడు. సిటీ ఎక్స్ టెన్షన్ కావడంవలన నిర్మానుష్యంగా వుంది. చీకటి.. జన సంచారం లేదనే చెప్పాలి. కాలింగ్ బెల్ నొక్కాడు. వెంటనే తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

ఇన్స్పెక్టర్ విజయ్ని చూసి డేవిడ్ షాక్ తిన్నాడు. అంతలోనే తమాయించుకొని సాదరంగా ఆహ్వానించాడు.

డేవిడ్ ఇల్లు చాలా ఆర్టిస్టిక్ గా వుంది.

“వాట్ కన్ ఐ డూ ఫర్ యూ?” సవినయంగా అడిగాడు డేవిడ్.

డ్రాయింగ్ రూమ్ కేసి నడుస్తూ, డ్రాయింగ్ రూమ్ నిండా అందమైన పెయింటింగ్స్ వున్నాయి.

పెన్స్టాండ్ లో ఒక అందమైన పెన్ వుంది.

“ఈ పెన్ను చాలా అందంగా వుంది. నేను తీసుకోవచ్చా!” విజయ్ అడిగేడు.

“క్షమించండి సర్... అదెవరో ప్రెజెంట్ చేసింది. ఇంకేది కావాలన్నా తీసుకోండి” దాదాపు బ్రతిమాలుతున్నట్లు చెప్పేడు డేవిడ్.

“మీరు ప్రతిరోజూ బైబిలు చదువుతారా?”

“ఆ పవిత్ర గ్రంథాన్ని తీరికవేళల్లో ఒక్కక్షణం కూడా విడిచిపెట్టను!”

“మీరు సినిమాలు కూడా ఎక్కువగా చూస్తుంటారా?”

“లేద్నార్... ఎప్పుడైనా బోర్ కొడితే!”

“హాట్ డ్రింక్?”

“క్షమించండి సర్.. నాగురించి తెలిస్తే ఇలా మాట్లాడరు. మీరీ ప్రపంచంలో ఎవరైనా అనుమానించండి. బట్.. నాట్ మీ.” చాలా కూల్ గా అన్నాడు డేవిడ్.

“గుడ్.. సహాయం చేస్తారా?”

“అంతమాటనకండి! మీరు చెప్పండి. చేస్తాను” అన్నాడు డేవిడ్.

“బైబిల్లో ఓ మంచి వాక్యం ఈ బుక్ లో రాయగలరా?” అభ్యర్థనగా అడిగేడు

“మ్యూర్.. మ్యూర్..” అంటూ ఎడంచేత్తే పెన్ను తీశాడు.

“మీరు లెప్టోఫాండరా?”

“అవునండీ!”

“కుడిచేత్తే రాయండి చూద్దాం. ఇలాంటి తమాషాలు చేయడం నాకిష్టం!”

డేవిడ్ కుడిచేత్తే బైబిల్లో ఓ మంచి వాక్యం రాసిచ్చాడు.

“మీరు సవ్యసాచి రెండు చేతుల్లో అందంగా రాయగలుగుతున్నారు. మీ హైట్?”

“ఫైవ్ టెన్!”

“మీ మూష్ నెంబరు?”

“నైన్- ఆర్ టెన్ అనుకుంటాను!”

“గమ్మత్తయిన పర్సనాలిటీ మీది. ఓ.కె. డేవిడ్.. సారీ ఫర్ ది ట్రబుల్-” బయటికి నడిచాడు విజయ్.

విజయ్ని జీపువరకూ సాగనంపేడు డేవిడ్. విజయ్ జీపు స్టార్ట్ చేస్తూ, “స్వరూపగారు మీగురించి చాలా చెప్పారు!” అన్నాడు.

“నాదృష్టిలో చక్రధరం దేవుడు. స్వరూప దేవత. వారిని గురించి కలలో కూడా చెడుగా ఊహించలేను. ఇది నా బైబిలు సాక్షిగా చెబుతున్న సత్యం!” అన్నాడు సిన్సియర్ గా చేతులు జోడిస్తూ.

కన్నడ హీరో

సాయికుమార్ తెలుగులో ఇంచుమించు కనుమరుగయ్యే స్థితిలో వున్నాడు. ఒకరకంగా అతడు దురదృష్టవంతుడు. అయితే మరోరకంగా అతడు అదృష్టవంతుడని చెప్పొచ్చు. దురదృష్టవంతుడని అనడం ఎందుకంటే అతడు చేసిన తెలుగు సినిమాలు వరుసగా ఫ్లాపులయ్యాయి. ఒకటి అరా హిట్ అయినా అతడికి రావలసినంత పేరు రాలేదు. అందుకు కారణాలు అనేకం. తెలుగు తెరకు దూరమవుతున్న ఈ నటుడికి ఇప్పుడు కన్నడ రంగం సుండి అవకాశాలు బోలెడు వస్తున్నాయి. తన మాతృభాషయిన తెలుగులో సక్సెస్ కాలేకపోయినందుకు బాధపడుతూనే, తనకు హీరోగా గుర్తింపు తెచ్చిన కన్నడ రంగంలో తను తిరిగి బిజీ అవుతున్నందుకు ఆనందపడుతున్నాడు సాయికుమార్. ఆదరించలేకపోయినా, ఆనందంగా వున్నందుకు అభినందిద్దాం.

- జె.వి. బాబు

“సుందరం! ఇంకాస్నేపట్లో స్వరూప దగ్గర్నుంచి నీకు ఫోన్ వస్తుంది” కాఫీ సిప్ చేస్తూ అన్నాడు విజయ్.

“కలగన్నావా?”

“పదిలక్షల కేష్ తో నిన్ను వెంటనే రమ్మంటుంది!”

“నన్ను కేష్ తో రమ్మనడమేవీటి?”

“అదే సస్పెన్స్.”

“అయితే సస్పెన్స్ కథలు రాసుకో. పారితోషికం ముడుతుంది. విజయ్.. నిన్ను మొదటినుంచి గమనిస్తున్నాను. నువ్వు నన్ను అనుమానిస్తున్నావు. ఔనా?” సీరియస్ గా అడిగాడు.

“ఎలా చెప్పగలవు?”

“నన్ను నీడలా వెంటాడుతున్నావంటే అదేగా...”

“కావచ్చు!”

“విజయ్... స్వరూపంటే నాకు అభిమానం కానీ నువ్వనుకున్నట్లు..” అంటుండగా సెల్ ఫోన్ రింగింది. అవతలిగొంతు స్వరూపది అని గుర్తుపట్టగానే సుందరం సీరియస్ గా బెడ్రూమ్ లోకి నడిచాడు. మాట్లాడేడు, వచ్చాడు. విజయ్ సుందరం చేతిలో సెల్ ఫోన్ తీసుకొని బటన్ ఆన్ చేసి... నెంబరు నోట్ చేసుకొని తిరిగిచేశాడు.

సుందరం హడావుడిగా కారు దగ్గరికి నడిచాడు.

“స్వరూప దగ్గరికేనా?” వ్యంగ్యంగా అడిగేడు.

“...” సుందరం సమాధానం చెప్పలేదు.

“బెస్టాఫ్ లక్!” అన్నాడు విజయ్. సుందరంని ఫాలో అవుతూ.

“డాక్టరు తిరుపతిగారూ! ఇవి చేతులు కావు” అన్నాడు ఓ పల్లెటూరి మొద్దు.

తిరుపతి చూడడానికి పండుకోతలా వున్నాడు. కాలుకాలిన పిల్లిలా తిరుగుతూ “మీకేం కావాలో చెప్పండి.. మీరెంతిచ్చుకోగలరో చెప్పండి. అసలు మీరెవరో మీదే వూరో చెప్పండి?” ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు.

“అయ్యా... మాది పక్కనే వున్న ఘటకేసరండి.”

“పాయింట్ కిచ్చేయ్!”

“ఒకడ్చి నెలరోజుల క్రితం చంపేశానండీ. అది మర్దరు కాదూ... అడే పాడు చుకు చచ్చాడని స్పర్షి కేటివ్యాల్!”

“న న వ్యెంతి స్తావ్?”

“అంంం దం వేలు!”

“పదికి పదిపైసలు తక్కువైనా

మాట్లాడకు. వచ్చిన దారిన వెళ్ళిపో. నా చచ్చిన చూశావా! టైమ్ ఈజ్ మనీ... మనీ ఈజ్ గాడ్. డ్రోహం తలపెడితే నేను క్షమించలేను!”

“అలాగేనండీ... మీరడిగిన పదివేలూ కచ్చానన్ను తొందరగా పంపించండి” అన్నాడు పల్లెటూరి మొద్దు వేషంలో వున్న విజయ్.

సుందరం, డేవిడ్ ఇద్దరూ టిఫిన్ చేస్తున్నారు. స్వరూప వారికెదురుగా కూర్చొని కబుర్లు చెబుతూ ఉన్నాడు. స్వరూప కోలుకున్న ఛాయలు కనిపిస్తున్నాయి. అక్కడికి యూనిఫామ్ లో వచ్చాడు విజయ్. విజయ్ రాక చూసిన సుందరం స్వరూప తృప్తిపడ్డారు.

“రండి. రండి.. మీరు కూడా టిఫిన్ చేద్దారు రండి!” సోఫా చూపించింది కూర్చోమన్నట్లు.

“ఏవీటిలా సడెన్ గా. వేడి వేడి పెసరెట్లు తింటావా?” చనువుగా అడిగాడు సుందరం విజయ్ రాకకు ఆశ్చర్యపోతూ.

“పెసరెట్లు తినడానికి రాలేదు సుందరం. తినడం తినడానికి వచ్చాను. చక్రధరానిది ఆత్మహత్య కాదు. హత్యే!”

అంతా అదిరిపడ్డారు.

“హత్య?” ప్రీజ్ అయిపోయింది స్వరూప. మిస్టర్ వారిద్దరి పరిస్థితి అదే.

“విజయ్. జోకులెయ్యకు. ఇది సమయం కాదు. షాక్ లోంచి తేరుకొంటూ అన్నాడు సుందరం.

“జోకులు కాదు సుందరం. హంతకుడు కనిపించాడు.. దొరికేడు!”

“ఎవరూ? అబ్బ.. సస్పెన్స్ తో చంపక. చెప్పావో తొందర చేశాడు సుందరం.

“య్యస్..” చెప్తా. తప్పదుకదా. సమయం దగ్గరే ఉంది. ఆరోజు నువ్వు డేవిడ్ కి కరీంనగర్ పంపించావో కలెక్షన్ కోసం... గుర్తుందా!”

“గుర్తుంది!”

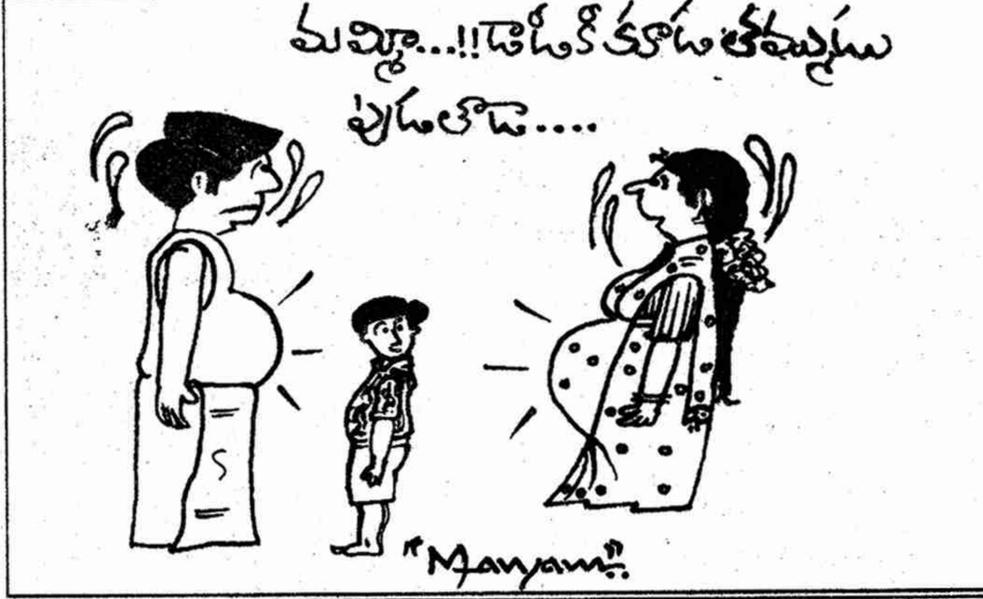
“కానీ... ఆరోజు డేవిడ్ కరీంనగర్ వెళ్ళలేదు. స్వరూప తో ‘లంభా’ థియేటర్ కి వెళ్ళాడు. ‘బేసిక్ ఇన్స్ట్రక్షన్స్’ సినిమా చూశాడు!”

“నాతోనా... నో.. నో.”

“అంత గొంతు చించుకొని అరవ్వలసిన అవకాశం లేదు. ఇదిగో డేవిడ్ బైబిలులో భద్రపరుచుకున్న సినిమా టికెట్టు ‘జి ఎయిట్’. ఇదిగో మీ ఇంట్లో మొదటిరోజు నాకంటపడిన సినిమా టికెట్ ‘జి నెవెర్’ అంటూ టికెట్లు చూపించి కోటు జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

“ఇదన్యాయం. సినిమా టికెట్ల ఆధారంతో నువ్వు ముద్దాయిని చేయడం అన్యాయం!” ఆరిచాడు డేవిడ్.

“నాకు తల తిరిగిపోతుంది సుందరంగారూ! కేసుల కావాలని ఏడిపిస్తున్నట్టుగా వుంది!”

“కీప్ క్యూబ్ స్వరూపా. మీరు డేవిడ్ ఫ్లాన్ చేసుకొని చాలా తెలివిగా చక్రధరని మర్డర్ చేశారు. చక్రీ రాత్రిళ్ళు బాగా తాగే అలవాటుంది. ఆరోజు పీటర్ స్కాచీని పోలమాంబ వైన్ నుంచి డేవిడ్ తీసుకోచ్చాడు. మధ్యదారిలో ఫ్రెండ్స్ ప్రావిజన్స్ లో బేగాన్ స్ప్రే తీసుకున్నారు. ఈ ఆధారాలు నాకెలా తెలిశాయని ఆశ్చర్యపోతున్నారా! అవసరం అన్వేషణకి మాతృక. చక్రీ డెయిరీలో ఫ్రెండ్స్ ప్రావిజన్స్ లోనూ, పోలమాంబవైన్ లోనూ ఖాతావున్నట్లు తెలిసింది. ఆరోజు డేవిడ్ ఏం చేశాడో తెలుసుకోడానికి ఆట్టేసేపు పట్టలేదు. ఈ నిజాలు ఆ పాపు ఓనర్లు చెప్పారు.”

“అబద్ధం.. కావాలని కట్టుకథలల్లుతున్నారు. మమ్మల్ని కక్షతో నేరస్థుల్ని చేస్తున్నారు! మైలాద్!”

“షట్ ఏ... దేవుణ్ణి తలచకురా... దేవాంతకులు మీరు.”

ప్రతిమల్లా వుండిపోయారెద్దరా. స్వరూప ముఖంలో నెత్తురుచుక్కలేదు.

“స్వరూపా ఆరోజు.. శుక్రవారం రాత్రి పదకొండు గంటల ప్రాంతంలో సుందరం ఫోన్ చేశాడు. ఔనా?”

“ఔను!” సుందరం ఒప్పేసుకున్నాడు.

“మరో అయిదు నిముషాల్లో ఇంకో ఫోన్ వచ్చింది. చేసిందెవరు?”

“...
“నేనే చెప్తాను. డేవిడ్ చేశాడు ఔనా?”

“నే.. నే.”

“స్కాండల్. ఎంతకు తెగించావురా. నేను మీరు మాట్లాడుకున్న మాటలన్నీ విన్నాను. ముషిరీబాద్ ఎక్స్‌జెంట్ లో జంక్షన్ బాక్స్ దగ్గర కూర్చుని మీ మాటలన్ని రికార్డ్ చేయడం కూడా జరిగింది. ఆ మాటలు వినండి!” అంటూ పోర్ట్ బుల్ టేపెరికార్డర్ ఆన్ చేశాడు. సుందరం ఖంగుతిన్నాడు.

స్వరూప, డేవిడ్ లు సిగ్గుతో తలలు వంచేశారు. “ఇదంతా..” ఏదో చెప్పబోయింది స్వరూప.

“దయచేసి ఇంకేం చెప్పకండి. నేను డేవిడ్ ఇంటికేళ్ళాను. డేవిడ్ పెన్ స్టాండ్ లో.. యస్ మార్కుతో ‘అయ్ లవ్ యు’ లెటర్స్ ను పెనెసి స్వరూప ప్రెజెంట్ చేసుంటుందని గమనించాను. అందుకే అది కావాలని అడిగేను. పాపం గట్టి ప్రేమబంధం కదా.. నో అనేశాడు డేవిడ్. డేవిడ్ చాలా తెలివైనవాడు. అందుకే తన రహస్యాలన్నీ బైబిలు బుక్ లోనే పవిత్రంగా భద్రపరిచాడు. డేవిడ్ బైబిలులో వాక్యం ఎందుకు రాయమన్నానో తెలుసా?”

అడ్డంగా తలూపుతూ... అసహనంగా చూశాడు. చక్రధరం డెయిరీలో వున్న హాండ్ రైటింగు... నువు కుడిచేత్తో రాసిన హాండ్ రైటింగు ఒకటే అని కన్ ఫర్మ్ చేసుకోడానికి! ఎగ్జాట్లీ నేను అండర్ లైను చేసిన అక్షరాలి చూడు సుందరం!” చూపించాడు.

“అరి దొర్నాగ్యుడా!” డేవిడ్ ని నమిలి మింగేసెలా చూశాడు.

“చక్రధరంతో బాగా తాగించి లాస్ట్ పెగ్ లో బేగా

నన్నే కలిపిచ్చావు. ‘చక్రీ’ చనిపోయాడని నిర్ధారణకొచ్చిందంటే నువు దొడ్డిదారిగుండా పారిపోయావు. నువ్వన్న నెంబరువైతే మా ఫ్రెండ్లు నీవే. నీ నెంబరు టెన్. కాని నైన్ వేసుకు తిరుగుతున్నావు తెలివిగా. చక్రీ చనిపోయిన రోజున నువ్వేసుకున్న మాష్ నెంబరు నైన్. ఆ విషయం నువ్వే ఒప్పుకున్నావుగా.

“నా వుద్దేశ్యం అది కాదు!”

“ఈ నేరాన్ని తెలివిగా సుందరం మీదకి తోసెయ్యాలనుకున్నావు అవునా?”

“అలాగెందుకనుకుంటాను. చక్రధరంగారు ఆత్మహత్య చేసుకున్నట్లు కన్ ఫర్మ్ అయ్యింది కదా?!”

“డాక్టరు తిరుపతి దొంగ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చాడు. కన్నబిడ్డకంటే మిన్నగా చూసుకొనే చక్రధరనీ, సుందరాన్నీ మోసం చేశావ్. సికింద్రాబాద్ లో వున్న ఓ ప్రైవేట్ బ్యాంకులో పందొమ్మిది లక్షల ఛేంజ్ వుంది. అంత డబ్బు ఎలా సంపాదించావు?”

సుందరం నెత్తిమీద బాంబు పెలినట్లు ఫీలయ్యాడు. “విజయ్.. యు ఆర్ రియల్ గ్రేట్- ఇంత త్వరగా ఎలా ఇన్వెస్టిగేట్ చేయగలిగేవ్?” ఆశ్చర్యంగా అడిగేడు సుందరం.

“మనసుంటే మార్గాలేవుండవా సుందరం! ఈరోజు బ్రేకఫాస్ట్ కి పిలిచింది కూడా ఇంపార్టెంట్ డాక్యుమెంట్స్ మీద సంతకాలు చేయించుకొని బొంబాయి చెక్కెయ్యడానికే. ప్రైవేట్ ట్రావెల్స్ లో టికెట్స్ కూడా రిజర్వ్ చేశారు అవునా?” స్వరూపకేసి సీరియస్ గా చూశాడు విజయ్.

“నాకేం తెలీదు. నేను మోసపోయాను. నేను పిచ్చిగా ప్రాణ సమానంగా డేవిడ్ ని నమ్మాను. అతను చెప్పినదల్లా చేశాను. అతని చేతిలో కీలుబొమ్మనైపోయాను. నేను పాపాత్మురాలి! తలబాదుకొని భోరున ఏడ్చింది స్వరూప.

“ఓ.కె. మీతోబాటు ఆత్మహత్య అని దొంగ సర్టిఫికేట్ ఇచ్చిన డాక్టరు తిరుపతి కూడా ఈసరికి పోలీస్ స్టేషన్లో ఊచలు లెక్కపెడుతుంటాడు. అతడికి తోడుగా మీరూ పదండి!” అన్నాడు సీరియస్ గా.

సుందరం స్థాణువులా వుండిపోయాడు. కృతజ్ఞతగా విజయ్ కేసి చూడగలిగేడు.

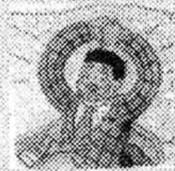
స్వరూప డేవిడ్ ముఖంలోకి చూసింది. భయంకరంగా కనిపించాడు.

గోముఖ వ్యాఘ్రుంలా అనిపించాడు. నిన్న ప్రాణేశ్వరండు.. ఈరోజు ప్రాణహానేశ్వరుడు!!

స్వరూపకి కాలికింద భూమి కదిలిపోతున్నట్లునిపించింది.

★

ఊకదంపుడు

వేదికమీద అన్నర్లంగా ఉపన్యాసమిస్తున్న మాజీమంత్రి ముందువరుసలో కూర్చున్న ఓ శ్రోతను పిలిచి అడిగాడు “నేను ఏకధాటిగా ప్రసంగిస్తుంటే నువ్వేమిటి ఆ ప్రక్కన వున్న ఊకగుట్టవైపు చూస్తున్నావు?”

“రియల్ టైమ్ లో ఊకగుట్టవైపు చూస్తూ మీ ఊకదంపుడు ఉపన్యాసం వింటున్నానండీ మరి!”

- తమ్మిశెట్టి భుజంగరావు (పాలకొల్లు)

టైమ్

“మీరిద్దరూ హాయిగా ఉద్యోగం చేస్తూ లైఫ్ ను ఎంజాయ్ చేస్తున్నారని అందరూ అంటుంటే నువ్వేమో టైం కలిసి రావల్లేదు అంటావేంటి?” అడిగాడు తేజ తన చిన్ననాటి మిత్రుణ్ణి.

“నాది నైట్ డ్యూటీ జాబ్. మా ఆవిడ్డేమో డే డ్యూటీ జాబ్ మరి!” చెప్పాడు అసలు విషయం.

- తమ్మిశెట్టి భుజంగరావు (పాలకొల్లు)

తేడా

“నాన్నా! శాస్త్రీయ సంగీతానికి డిప్లోమాకి వున్న తేడా ఏమిటి?” అడిగింది కూతురు.

“ఆడించడంలోనే తేడా. ముందు దానికి తలలాడిస్తారు. వెనకదానికి కాళ్ళాడిస్తారు.”

- చందూవంశీ (ప్రొద్దుటూరు)

